

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 70. Dominici Mariæ Ferrari Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](#)

Sæc. XVIII. Regis Jesuitam perpetrata fuissent ex-
 A. C. 1716. minata, & tandem Cardinales S. Con-
 gregationis Rituum hoc anno declara-
 rent, prædictum Dei Famulum com-
 consuetis indultis Beatum declarari
 posse, hinc Pontifex die octava Maij
 piis Franciæ Præfulum & Provinciae
 Oœcitaniae Magistratum, atque Jesuitarum
 precibus annuens, auctoritate Aposto-
 lica indulxit, ut idem Dei Servus in-
 posterum Beati nomine nuncupetur,
 ejusque Corpus, & Reliquæ fidelium
 venerationi exponi, & de eo tanquam
 Confessore Officium & Missa cum spe-
 ciali oratione celebrari possit: ipsa no-
 tem Beatificationis solemnia ad diem
 vigesimam quartam Maij distulit, ei
 festivitati maximis expensis celebra-
 Carolus Albertus primogenitus Bavariae
 Electoris Filius, qui Mense Aprili Pa-
 pam salutaturus, Romam venerat, in-
 terfuit.

§. LXX.

*Dominici Mariæ Ferrari Cardinalis
 obitus.*

Vit. Card
 2. I. p. 214.
 Dorsann.
 Journal
 pag. 289.
 Part. I.

Hoc anno non sine maximo summo
 Pontificis, & totius S. Collegii iusto
 decessit Dominicus Maria Ferrari. Hic
 Mandariæ Neapolitani Regni Urbe ho-
 nestis, tenuis tamen fortunæ Parenti-
 bus

bus natus, ob miram ingenii aciem, ^{Sæc. XVIII.} invictum sciendi ardorem, singularem ^{A. C. 1716.} morum ingenuitatem, & servidum B. V. cultum pietatisque studium a teneris, quanti meriti Vir futurus esset, præfagiebat. Vix decimum quintum ætatis annum emensus erat, cum divino fæle famulatui in Sacra Prædicatorum familia devoveret, literisque gravioribus in Monasterio ad S. Spiritum ediscendis admotus, tantum brevi temporis intervallo, in Philosophicis juxta ac Theologicis disciplinis prosecutus, ut in celeberrimo Collegio S. Thomæ Aquinatis Neapoli Philosophiam profiteri juberetur. Bononiæ deinde Innocentii XI. jussu supremam Theologiae Cathedram moderatus, & paulopost ab eodem Pontifice Romam evocatus, Magister S. Palatii nominabatur, atque Apostolici Concionatoris munus obire jussus, non sine maximo omnium applausu usque ad præfati Pontificis obitum Sacro huic ministerio vacabat. His virtutibus & doctrinæ gloria illustris Innocentio XII. cui hujus Viri merita jam Bononiæ erant perspecta, in paucis gratius exstitit, ac familiaris, ab eoque depositentibus meritis Sacra Purpura & Beneventana Abbatia S. Bartholomæi in Galdo auctus est. Intererat anno Christi millesimo septingente-

Sæc. XVIII. gentesimo sacris comitiis, in quibus
A. C. 1716. tamen nec favoris spe, nec indignationis metu a dignioris electione amoveri poterat; eapropter a Clemente XI. æquissimo pietatis atque eruditissimæ estimatore tanti habebatur, ut gravissimis Ecclesiæ & Christianæ Reipublicæ negotiis transigendis adhiberetur, & quamvis Papam Gallorum partibus mire addictum nosset, prævalente tamen æquitatis amore plerumque Austriacæ Domus jura propugnabat, imo haud parum conferebat, ut tandem Pontifex Carolum III. in Hispaniæ Regem agnosceret. Præcipuum tamen quo hujus Viri eruditio, Religionis fervor, Sedisque Apostolicæ studium enituit, erat famosa Constitutio *Unigenitus*, quam quia ipsem et potissimum partem cum Fabronio & Tolomæo Cardinalibus concinnaverat, non sine maximo labore, ac multiplici fastidio contra illius oppugnatores usque ad extremum vitæ suæ diem propugnare jubebatur, selectus a Pontifice, ut cum Abbe Chevaliero, quem Cardinalis Noaillius, ceterique Opponentes Episcopi unacum doctrinæ suæ articulis Romam alegaverant, desuper conferret: Discutendis difficultatibus a præfato Abbe expositis integras sex horas per diem impendebat, & sumpto vix prandio labo-

laborem impigre prosecutus, noctes ^{Sæc. XVIII.} plerumque insomnes duxit, viresque ^{A. C. 1716.} suas tam assiduo studio exhaustus, ut in ~~gravem~~ ^{gravem} incideret morbum: Has difficultates, si tamen Abbati Dorsanne Sorbonico Doctori & Parisiensi Vicario Generali fides est, adeo solidas esse censuit, ut non sine maximis animi sui angustiis præsente Generali Dominicanorum Procuratore exclamarit: *Bulla jam est edita, necesse est satisfecit muneri meo, prædixi.* Ut ut de hoc sit, id omnino certum est, quod corpore oneri succumbente, die vigesima Augusti meritis plenus animam Deo reddiderit, annos natus sexaginta septem. Vir erat eruditione, prudentia, pietate, & Religionis fervore longe præstantissimus, Instituti sui tam exactus cultor, ut ad Ecclesiæ dignitates electus, nunquam a pristino vivendi rigore & observantia Regularis exercitatione quicquam remitteret: Acerrimus quoque erat hæreticorum & Novatorum hostis, & invictus Immunitatis Ecclesiasticæ vindex; quo etiam fervore incensus contra Franciæ Episcopos eruditissimum opus *de materia Regalium* edidit.

§. LXXI.